

אירופה תחת עול רומי

אחר כך ראה הנביא עוד שלטון אחד שקם באירופה: **"מִסְתַּכֵּל הַיֵּיתִי בְּקִרְנֵי, וְהִנֵּה קֶרֶן אַחֲרֵת, קִטְנָה, עוֹלָה בְּיַיְהוֹן"** (דניאל, ז', 8). לשלטון היו סימנים הבאים:

1. קֶרֶן קִטְנָה עוֹלָה בְּיַיְהוֹן (דניאל, ז', 8)
האפיפיורות (508 לספירה) היתה "קרן קטנה", שהגיעה לשלטון באירופה על 10 דוכסות גרמניות.

2. וְשָׁלוֹשׁ מִן הַקִּרְנִים הַקּוֹדְמוֹת נִעְקְרוּ מַפְנִיָּה (דניאל, ז', 8)
הקסריות של גרולים, ונדלים וגותים מיזרחיים התנגדו לשליטה של "קרן קטנה" ובין השנים 507-538 לספירה "נעקרו מפניה", ז"א הושמדו.

3. וְהוּא שׁוֹנֵה מְקוֹדְמִיו (דניאל, ז', 24)
האפיפיורות היתה שונה ממדינות אחרות. היא היתה חיבור בין כנסייה לבין מדינה תחת הנהגת הכנסייה.

4. וּמֵאָהָה גְּדוֹל מִתְּחִלָּתָהּ (דניאל, ז', 20)
האפיפיורות גדלה מהר מאוד לשלטון עולמי. בכפייה המירו אנשים לדת קתולית (מסעי צלב). קיסרי אירופה רבים היו מוכרחים להתכופף בפני החלטות האפיפיור.

5. וְדַבְרִים נֶגְדַ הָעֲלִיּוֹן יִדְבַר (דניאל, ז', 25)
"וְעַל-שֵׁר שְׁרֵיִם יַעֲמֵד" (דניאל, ח', 25)

"הַמְתַּקּוֹמִם וּמְרוֹמִם עֲצָמוּ עַל כָּל הַנְּקֻרָא אֱלֹהִים אוֹ קִדְשֵׁי, עַד כִּי יֵשֵׁב בְּהִיכַל הָאֱלֹהִים בְּהַצְהִירוֹ עַל עֲצָמוֹ שְׁהוּא אֱלֹהִים" (אל התפולניקים ב', 3-4).

הפסוקים השלושה אלה מתארים אותה הממשלה שהיא כאילו ממשלה נוצרית, אולם בתוכה היא נגד נוצרות. הציטוט הבא מסביר עד כמה האפיפיור רות משמיצה את אלהים: "אנו תופסים את מקומו של אלהים הכליכל בארץ" (אפיפיור לאו, XIII, Encyclical Letter, 20.06.1894).

אפילו הפנייה עצמה לאפיפיור בשם "אָב" היא בעצמה חילול השם. ישוע בעצמו מזהיר במתי כ"ג, 9 מפני: **"וְאַל תִּקְרְאוּ 'אָב' לְאִישׁ מֵכֶם בְּאָרֶץ, כִּי אֶחָד הוּא אָבִיכֶם שֶׁבַשְׂמַיִם"**. למרות הדברים הברורים אלה של הברית החדשה, היו האפיפיורים לוקחים לעצמם במשך מאות השנים את הקדושה למרות שרק אלהים לבדו קדוש (ההתגלות, ט"ו, 4), והם אפילו מתיימרים על יכולת לסלוח על חטאים זה זולתי אלהים לבדו (לוקס, ה', 21).

6. וְקוֹדְשֵׁי עֲלִיּוֹן יִכְלָה (דניאל, ז', 25)

מסעי צלב, מיישפטים על כופרים, כלאי האינקוויזיציה והעלה על מוקדים - הוא פרק ידוע ואפל של האפיפיורות. ההיסטוריון לִיסְקִי כוֹתֵב: **"כֵּל אֶחָד שְׁהוּא בֶּעַל יָדַע בְּהִיסְטוֹרִיָה יוֹדַע שְׁכַסִּית רֹמָא שְׁפַכָּה יוֹתֵר דָּם שֶׁל חַפִּים מִפְּשַׁע מְאִירֹגוֹן אַחַר**

יום מעיד אות העת שאנו עומדים על סף אירועים בעלי חשיבות היסטורית. כל העולם כולו נימצא במצב של דאגה. כעת אנו העדים להתגשמות נבואת המשיח על מה שאמרו להתרחש לפני ביאתו: **"וְאַתֶּם עֹתִידִים לְשִׁמוֹעַ מִלְחָמוֹת וּשְׂמֹעוֹת מִלְחָמָה. שִׁימוּ יַב, אֶל תִּבְהַלְלוּ; כִּי... גוֹי יִקּוּם עַל גּוֹי... וְיִהְיֶה רָעֵב וְרַעִידוֹת אֲדָמָה בְּמִקּוֹמוֹת רַבִּים, אֲךָ כָּל אֱלֹהֵי הַצְּרוֹת..."** (מתי כ"ד, 6-8). כל מי שחיי על פני האדמה מעוניין לדעת מה הם ההוה והעתיד שלנו. יותר ויותר אנשים מבינים שמתקרב משהו ענק ומכריע, שהעולם כולו נימצא על סף משבר עמוק. ידיעות הבאות מדי יום ביומו מלאות בתמונות אסונות ואלימות מכל המינים במיספר ההולך וגדל. ישוע בעצמו נבא מה יקרה **"...וְעַל הָאָרֶץ מִצּוֹקָה לְגוֹיִם וּמְבוֹכָה, וְ"בְנֵי אָדָם יִתְעַלְפוּ מֵאִמָּה וּמִצְפִּיָּה לְבָאוֹת עַל הָעוֹלָם"** (לוקס כ"א, 25-26; לפטרוס ב' ג', 3-4).

נבואה מדהימה על מעצמות העולם

בספרי התנ"ך והברית החדשה, בייוחד בספר דניאל ובספר ההתגלות נבאו לנו במפורש אירועים היסטוריים מיוחדים, אירועים בניזמננו וגם אירועים של העתיד. עיון קפדני בספרים אלה יעזור לנו לעמוד על תוכניתו של אלהים בתולדות הגויים, להבין את טעם החיים האמיתית ותוכניתו של אלהים לתשועת בני האדם דרכו בנו ישוע המשיח.

לפני יותר מ-2,600 שנה הראה אלהים לנביא דניאל את היווצרותן ופיתוחן של מעצמות על מבל, מדי ופרס, יוון, רומא ועד אירופה מודרנית. בחלומו ראה הנביא את הצלם, שחלקי גופו סימלו את הסדר המדויק של היווצרותן של המעצמות אלו: **"הַצֶּלֶם הָהוּא רֵאשׁוֹ זָהָב טוֹב, חֲזָהוּ וְזָרוּעוֹתָיו כֶּסֶף, בִּטְנוֹ וְיָרְכָיו נְחוֹשֶׁת; שׁוֹקָיו בְּרָזֶל, כְּפוֹת רַגְלָיו חֲלָקוֹ בְּרָזֶל וְחֲלָקוֹן חֲרָס"** (דניאל, ב', 33-27). את מעצמות העל האלו וסימני זיהוי שלהן מיוחדים היו מראות לנביא גם בדמויות חיות: **"הַחַיִּית הַגְּדוֹלוֹת הָאֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִן אֲרַבְעֵי, הֵן אֲרַבְעָה מְלָכִים שִׁיקּוּמוֹ מִן הָאָרֶץ"** (דניאל, ז', 17), שכמו **"אֲרַבְעַ רֹחוֹת הַשָּׁמַיִם מְגִיחוֹת אֶל הַיָּם הַגְּדוֹל"** (דניאל, ז', 2). בהתגלות י"ז, 15 **"הַמַּיִם... עֲמִים וְהַמּוֹנִים הֵם, וְאֲמוֹת וְלִשׁוֹנוֹת"**. "רוחות" הם אות למלחמה (ירמיה ד', 11-16). ובכן הרוחות שנילחמו בים הגדול הן מלחמות נוראות של כיבושים שבאמצעותן המעצמות אלו היו מגיעות לשלטון.

בבל

הוא צלמא ראשה דידבב (סמל בבל האהוב) הם ממלכת בבל (538-608 לפסה"ס). כנפי נשר מרגישים כיבושים מהירים של נבוכדנאצר.

מדי ופרס

מלכותיים מדי ופרס נוסדו בשנת 538 לפסה"ס. שלוש צלעות מסמלים אומות כובשות: בבל, לדה ומצרים. פרסים היו יותר חזקים ממדיים ושלטו גם יותר זמן (הדומה לדב העומדה בצד אחד).

יוון

המהירות היוצאת מן הלל של מסעי הכיבוש (ארבע כנפי עוף) של אלכסנדר מוקדון הביאה יוון לשליטה על העולם (331 לפסה"ס). לאחר מותו חולקה קיסרותו לארבעה חלקים על ידי 4 גנרלים: מוקדון, פרקיה, סוריה ומצרים (ארבעה ראשים).

קיסרות רומא

בשנת 168 לפסה"ס נוסדה רומא, הקיסרות הרביעית בעולם. מתוך האכזרות וחוסר-סובלנות שהיא היתה כובשת העמים האחרים נכנסה קיסרות רומא להיסטוריה "רומא מברזל" (שיני ברזל גדולות היו לה והיא היתה אוכלת וכותשת ואת השארית היא רומסת ברגליה).

אירופה

מתוך מעבר העמים בין השנים 351-476 לספירה התפרקה קיסרות רומא ל-10 נסיכויות אירופה (עשר הקרניים ועשר אצבעות). קרניים שגדלים בנפרד והברזל של עשר אצבעות גרלים שלא מתערבב עם החרס הן מתארות איאפשרות לייחוד אירופה.

שך 1,260 שנים. הזמן התחיל מפקודת יוסיטיאנוס (הכ נסייה קיבלה מהמדינה את השלטון המחוקק) ומהניצחון על גותים מזרחיים בשנת 538 לספירה והסתיים בשנת 1798 כשנפוליאון לקח בשבי את האפיפיור הודיע שרד מא היא רפובליקה (מפורט על כך ניתן לקרוא בספר "המערכה גדולה" המומלץ מאיתנו).

השבת לקדשו (שמות, כ', 8-11; ישעיה, ס"ו, 2-7) הם החליפו "את שבת" ביום ראשון שמקורו ביום עבודת שמש פגני שאלהים אף פעם לא קבע כיום עבודת אלהים ושלא ישוע ולא שליחים לא זכרו. (לוקס, ד', 16; מתי כ"ד, 20; מעשי שליחים י"ג, 42-44).

8. וַיָּבִיאוּ בְּיָדוֹ עֵד עֵינָן וְעֵינֵינוּ וְחָצִי עֵינָן (דניאל, ז', 25)

בתנ"ך מחושב ה"זמן" כשנה והוא כולל 360 ימים. יוצא מכאן ש-3/2 שנים שוות ל-1,260 ימים. יום אחד בנבואה שווה לשנה רגילה (יחזקאל, ד', 6; במדבר, י"ד, 34). זאת אומרת שתקופת שליטת אפיפיורים היתה חייבת להימ

כלשהו שקיים אי פעם בעולם... אי אפשר לקבל מושג על מספר קרבנותיה (כ־50 מליון איש) ואין מספיק כוח דמיון לתאר את יסורייהם" (Rationalism in Europa, volume 2, page 32).

7. וַיָּחֲשׂוּ לְשָׁנוֹת מוֹעֲדֵים וְחֹק (דניאל, ז', 25)

האפיפיורות שינתה למעשה את עשרת הדיברות. הם הוציאו מהקטיכזיס קתולי את המיצוה שאוסרת השתחוות לאיקונין ואת המיצוה "זְכוֹר אֶת יוֹם

עת המישפט

אִמְחָה אֶת שְׁמוֹ מִסֵּפֶר הַחַיִּים, וְאוֹדָה אֶת שְׁמוֹ לִפְנֵי אָבִי וּלְפָנַי מְלֹאכָיו (ההתגלות ג', 5). ההגנה הזאת של ישוע על האנשים לפני כס החסד (אל העברים, ד', 14-16) היא חלקה הגאולה באותה מידה כמותו בצליבה. (אל העברים, ד', 24).

ישוע סלל דרך לכס העליון ובאמצעותה יוכל כל המאמין ליעמוד לפני האדון. "עַל כֵּן נִקְרְבָה בְּבִטְחוֹן אֶל כִּס הַחֶסֶד לְקַבֵּל רַחֲמִים וְלִמְצָא חֶסֶד לְעֹרֶה בְּעֵתָה" (אל העברים, ד', 16). ישוע מגן עלינו כי נתן חייו לפיוס בינינו לאלוהינו ואור מר לאלה הרוצים ללכת בעקבותיו: "קָחוּ עֵלֵיכֶם אֶת עֲלֵי (עשרת הדיברות) וְלִמְדוּ מִמֶּנִּי, כִּי עֵנֹו אֲנִי וְגִמְוֹךְ רוּחִ; תִּמְצְאוּ מְרוּעֵ לְנִפְשׁוֹתֵיכֶם, כִּי עֲלֵי נְעִים וְקַל מְשָׂאֵי" (מתי, י"א, 29-30; יוחנן, ה', 3).

כשבאמצעות רוח הקודש מתעורר המצפון שלנו, כך אנחנו מתחילים להבין מה הם הכוח והצרה של החטא ולסלוד ממנו. אנחנו מתחילים להבין שהחטא הפריד ביננו לבין אלהים ושנחנו משועבדים על ידי הרשע. ככל שאנחנו מגבירים את מאמצינו להיפטר ממנו כך הולכת וגדלה הבנתנו של חולשתנו. כוונותינו ולבינו מלאים טומאה. אנחנו רואים שחיינו מלאים אנוכיות וחטא. מטרתינו - היא סליחה, טהרה וחירות. מה עוד אפשר לעשות כדי להגיע להרמוניה עם אלהים? אנו צריכים ביטחון, מחילה מן השמיים, שלום ואהבה בלבינו. בלתי אפשרי לרכוש כל הדברים האלה בעד כסף, שילטון, ויכולת ואלהים נותן לנו אותם כחסד-אלהים "וְאַשֶׁר אֵין לוֹ כֶּסֶף... בְּלוֹא כֶּסֶף" (ישעיה, נ"ה, 1). והם יהיו שלנו, אם רק נושיט להם ידנו וניקח אותם, כי האדון אומר:

"אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ" (ישעיה, א', 18). וְנִתְתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם" (יחזקאל, ל"ו, 26).

אם היכרנו בחטאינו והחלטנו להתחיל את החיים החדשים עם אלהים אז נוכל לבוא אליו ולבקשו שיישכח את חטאינו ויתן לנו לב חדש. "אִם נִתְּוֶה עַל חֲטָאֵינוּ, נֶאֱמָן הוּא וְצִדִּיק לְסַלַח לָנוּ עַל חֲטָאֵינוּ וְלִטְהָר אֹתָנוּ מִכָּל עֲוֹלָה" (אגרת יוחנן הראשונה, א', 9; משלי, כ"ח, 13). אנו יכולים לבטוח בו שיעשה את מה שאמר. מתת-אלהים יהפוך לרשותנו ברגע שאנו נקבלו באמונה. לא נוכל לכפר את חטאי עברנו, לא נוכל לחדש את לבנו ולהשיג קדושה בכוחות עצמו (ירמיה, י"ג, 32; אל האפסים, ב', 8). אך אלהים מביטיח שיעשה את זה בעזרתו של ישוע. עלינו לבטוח בהבטחה כזו ואז ישוע יעמוד כמליץ-יושר עלינו לפני כס החסד. "וְאִם יִחְטָא אִישׁ יֵשׁ לָנוּ מְלִיץ לִפְנֵי הָאֵל - יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, הַצִּדִּיק. וְהוּא כִּפְרָה עַל חֲטָאֵינוּ, וְלֹא עַל חֲטָאֵינוּ בְּלִבְד, אֲלָא גַם עַל חֲטָאֵי כָל הָעוֹלָם" (אגרת יוחנן הראשונה, ב', 2-1).

וכתוב אחר-כך: "בֵּית הַדִּין יֵשֵׁב..." (דניאל, ז', 26). דניאל רואה "עַד אֲשֶׁר כִּסְאוֹת הָעֵמֻד, וְעֵתִיק הַיָּמִים יֵשֵׁב... אֶלְף אֶלְפִים שָׁרְתוּהוּ, וְרִבּוֹא רִבְבוֹת עוֹמְדִים לִפְנָיו. בֵּית הַדִּין יֵשֵׁב וְסִפְרִים נִפְתְּחוּ" (דניאל, ז', 10-9). כך היתה מוצגת לנביא נקודת מפנה גדולה וחגיגית של יום-הדין שיתן דין-וחשבון על טבע ודרך-חיים של כל אחד ואחד מבני-האדם.

מדובר ש"ספרים נפתחו". הנביא יוחנן מסביר זה: "... גַם סֵפֶר אַחַר נִפְתַּח, סֵפֶר הַחַיִּים. וְהַמְתִּים נִשְׁפָּטוּ מִתּוֹךְ הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בְּסִפְרֵים, לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם" (ההתגלות, כ', 12). מתוך ספרי השמיים בהם נכתבו השמות (לוקס, י', 20) והדברים (מתי, י"ב, 36-37), יוצאו פסקי-הדין. כל הכוונות נסתרות ויוזמות ויטייבו ברציפות, כי האדון "אֲשֶׁר גַּם יוֹצִיא לְאוֹר אֶת תְּעֻלוֹמוֹת הַחֹשֶׁךְ וְגַם יַגְלֶה אֶת מַחְשְׁבוֹת הַלֵּב" (הר-אשונה אל הקורינתים, ד', 5), "וְכִי אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל-נַעֲלָם אִם-טוֹב וְאִם-רָע" (קהלת, י"ב, 14).

כשיפתחו הספרים אז חיהם של מאמיני ישוע יעמדו בפני דין-האדון: "שֶׁהָרִי עֵת לְהַתְחִיל הַמִּשְׁפָּט מִבֵּית אֱלֹהִים. וְאִם מֵאֲתָנוּ יִתְחַל, מֶה תִּהְיֶה אַחֲרֵית הָאֲנָשִׁים שְׂאִינָם נִשְׁמָעִים לְבִשְׁוֹרַת אֱלֹהִים?" (אגרת פטרוס הראשונה, ד', 17). המישפט על האפיקורסים יהיה יותר מאוחר והוא יהיה אירוע מיוחד שאי-נו קשור למישפט עצמו. החקירה תתחיל באנשים ראשונים, אחר-כך בדורות הבאים ותסתיים בבני-זמננו. ייזכר כל שם ושם ומעשהו של כל אחד ייחקר בקפדנות. אחדים יתקבלו ואחרים ייפסלו. עשרת-הדיברות הם קנה-המידה להערכת החיים והטבע של

בן-אדם. לכן מעייצת הברית-החדשה: "דְּבָרוּ וְעֵשׂוּ אֶת מַעֲשֵׂיכֶם כְּאֲנָשִׁים הַעֲתִידִים לְהִישָׁפֵט עַל-פִּי תוֹרַת שֵׁל חַרוֹת (עשרת-הדיברות)" (אגרת יעקב, ב', 12).

אם בספרים יימצאו שלמישהו ישנם חטאים כתובים שאין להם סליחה, שמו-תיהם יימחצו מספר-החיים. האדון מזהיר: "...מִי אֲשֶׁר חֲטָא-לִי אֶמְחָנוּ מִסֵּפְרוֹ" (שמות, ל"ב, 33). מול השמות של כל אלה שהתחרטו בכנות בחטאיהם ואשר קיבלו את ישוע ומאמינים בשמו יתן תוקף להיות בנים לאלוהים (יוחנן, א', 12). הם ידעו שישוע הוא צדיק ושכל עושה צדקה נולד ממנו (אגרת יוחנן א', 2; 29). לכן יימצאו חיהם מתאימים לעשרת-הדיברות, חטאיהם יימחו ויודיעו להם שהם ראויים לחיי-עולם, כי אלוהים אומר: "אֲנִי אֲנִי הוּא מַחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחֲטָאֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר" (ישעיה, מ"ג, 25). הם ישתתפו בתקומת חיהם של עושי הטוב, כי "וַיִּצְאֻ עוֹשֵׂי הַטוֹב לְתַקוּמַת שֵׁל חַיִּים" (יוחנן, ה', 29; הראשונה להתסלוניקים, ד', 14-16).

האדון מביטיח לכל אחד שיפתח לו את לבו: "הַמְנַצֵּחַ יִלְבֵּשׁ בְּגָדִים לְבָנִים וְלֹא

הבשורה האחרונה של האזהרה

בסיום ראה הנביא דניאל שבזמן שהאנשים מנסים לאחד את אומות אירופה ובעולם כולו מתחוללות קטסטרופות ומלחמות, אבן שנעקרה שלא ביד אדם פגעה ברגלי הצלם העשויות ברזל וחרס והצקה אותו לעפר. האבן הזאת היא בואו של ישוע המשיח (דניאל ב' 34-35, 44). ישוע יבוא עם העננים ועם מלאכיו וכל עין תיראה אותו (ההתגלות, א', 7). כדי להכין את האנושות לאירוע ולתמוך באנשים בעת המישפט, מזהיר אלהים בפרק י"ד של ההתגלות את העולם בבשורה של שלושת המלאכים:

...עד אשר נגזר האבן... פגעה ברגלי הצלם... ושבכה אותו לרסיסים" (דניאל ב' 34).

הבשורה הראשונה:

"יִרְאוּ אֶת אֱלֹהִים וְתָנוּ לוֹ כְּבוֹד, כִּי בָאָה עִת מִשְׁפֹּטוֹ. הִשְׁתַּחֲווּ לְעוֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וּמַעֲיֹנוֹת הַיָּמִים" (ההתגלות, י"ד 7-6).

הבשורה הזאת קוראת לנו להרהר על המישׁ פט הקורה עכשיו בשמים כי הוא העת ש"בית הדין התישב" וקראו לאנושות להשתחוות לעושה שמים וארץ. אולם בניגוד לקריאה הזאת רבים מבינינו ממשיכים להאמין בתורת האבולוציה הבלתי-מוכחת. הרי אלהים נותן לאנשים להבין שכל היופי, הסדר והחוקים בטבע כולה יוצאים ממנו ואין פה מדובר בדבר אקראי. (אל הרי מים, א', 21-20). אלהים מזכיר לאנשים שהוא נותן הכל לבני-האדם ולכן הוא ראוי להאבתנו ולהשתחוות, ופירוש הדבר זה לקיים את תורתו (עשרת-הדיברות בשמות, כ', 17-1). כי "הן זאת היא אהבת אלהים, שֶׁנִּשְׁמַר אֶת מצוותיו" ו"מסיר אָזְנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַם תִּפְלֹתוֹ תּוֹעֵבָה" (אגרת יוחנן הראשונה, ה', 3; משלי, כ"ח, 9). להלל לאלהים - פירוש הדבר גלגול את אופיו שבעשרת-הדיברות, באופיו ולהכיר איתו את מקורו בינו.

חותם אלהים

הדיברה הרביעית מראה על אלהים כבורא-העולם: "זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ... כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ" (שמות, כ', 8-11). זאת היא הדיברה היחידה הקוראת לבורא-העולם בשמו

ומראה מי קבע את התורה בראשית. לכן נכלל בתוכה "חותם אלהים", מצרפת לתורתו כהוכחת אמיתות וכוח חיבור. אלהים הקדיש את יום-יום שביעי כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר ברא לעשות. (בראשית, ב', 3-1) והיא בת-תוקף לכולם ובכל הזמנים. היום הזה מיועד להזכירו את אלהים בתודה וביראת כבוד. זכור את-יום השבת לקדשו. שמירת השבת היא אות של נאמנות ואהבה בינו לאלהים: "וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם" (יחזקאל, כ', 20; ישעיה, נ"ו, 2-7; שמות, ל"א, 13-17). מבראשית ציינו את הדיברה הרביעית בשבת ולא ביום ראשון. ישוע בעצמו הסביר שעשרת-הדיברות הן בלתי-משתנות: "אל תחשבו שבאתי לבטל את התורה או את הנביאים; לא באתי לבטל כי אם לקיים. אמן. אומר. אני לכם, עד אשר יעברו השמים והארץ אף יוד אחת או תג אחד לא יעברו מן התורה בטרים יתקיים הכל" (מתי, ה' 17-18).

הבשורה השנייה:

"נִפְלָה נִפְלָה בְּבַל הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר הִשְׁקַתָּה אֶת כָּל הַגּוֹיִם מִיַּיִן חָרוֹן תְּזַנּוּתָהּ" (ההתגלות, י"ד, 8).

מקור "בבל" הוא בבראשית י"א, 9, כי שם בבל יהיה שפת כל-הארץ. בתנ"ך משתמשים במילה "בבל" לציון צורות שונות של דת כזב.

בבל מצוננתן בפרק י"ז כזונה. בתנ"ך מסמלת הזונה את בית-ישראל המת-חרט (ירמיה, ג', 20; יחזקאל, י"ז, 35). הזונה "היתה לבושה ארגמן ושני ומקשטת בזהב ואבן יקרה ופנינים; בידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאות תזנותה, ועל מצחה כתוב שם, סוד: 'בבל הגדולה, אם לזנות ולתועבות הארץ'" (ההתגלות, י"ז, 4-5). הנביא רואה גם ש"האשה שכורה מדם הקדושים ומדם עדי ישוע" (ההתגלות, י"ז, 6). והלאה מדובר לו על בבל: "שבעת הראשים הם שבעה הרים אשר האשה יושבת עליהם" (ההתגלות, י"ז, 9), והאשה אשר ראיתה היא העיר הגדולה המולכת על מלכי הארץ" (ההתגלות, י"ז, 18).

בבל מיסטית

השילטון המתואר כאן הוא רומא של האפיפיורים, ז"א העיר הגדולה היושבת על שיבעה הרים. ארגמן ושני הם צבעי חשמנים והגמונים. זהב ואבן יקרה ופנינים מתארים את העשירות העצומה של האפיפיורות. אין שילטון אחר בעולם שהיה אפשר להגיד עליו שהוא "שכורה מדם הקדושים" כעל הכנסייה הזאת שרדפה באכזריות את חסידי ישוע.

בבל הגדולה מאושמת בחטא כזב שהיה "מלאה תועבות וטמאות תזנותה". כוס זהב מושכר שהיא מגישה לעולם כולו מסמל לא את התורה אלא תורות אנטי-נוצריות, כגון יבחריסטיה, נצח נשמה, עינוי גיהנום, הקרה למרים ובעיקר קדושת יום-ראשון.

אזהרה מכוונת "נפלה נפלה בבל הגדולה" שייכת לאיגודי דת שפעם היו טהורים, אולם אחר-כך נפלו. היא לא מכוונת אך ורק לכנסייה רומית כי הכנסייה נמצאת כבר מאות שנים בשיפלות. בבל מתוארת כ"אם לזנות". בנותיה מסמלות הכנסיות התומכות בתורות לא-נוצריות של רומא וההולכות בדרכיה. אולם למרות החושך הרוחני וההתרחקות מאלהים ישנם בכנסיות אלו עוד הרוב המכריע של חסידי ישוע. כל ילידי אלהים הנשארים עוד בבבל ישמעו את קולו המלאך: "נפלה נפלה בבל הגדולה" ו"צאו ממנה, עמי" (ההתגלות, ח"ח, 14) והם יעזבו סופית את הכנסיות המושפלות.

הבשורה השלישית:

"כָּל הַמַּשְׁתַּחֲוֵה לַחַיָּה וּלְצִלְמָה וּמִקְבֵּל תָּנוּ עַל מִצְחוֹ אוֹ עַל יָדוֹ, גַּם הוּא יִשְׁתָּה מִיַּיִן חָרוֹן אֱלֹהִים הַמְּזוּג בְּכּוֹס זַעֲמוֹ..." (ההתגלות, י"ד, 9-10).

כדי להבין את הבשורה אנו צריכים להבהיר לעצמנו את האירורים הסימליים בהם אנחנו משתמשים כאן.

החיה

החיה שמדובר בה היתה מתוארת בהתגלות י"ג, 1-10. ההשוואה בין "החיה" ובין "קרן אחרת, קטנה" מדני" אל ז' נותנת תמונה ברורה שמדובר כאן באותו השיל"טון, ז"א באפיפיורות. גם ה"קרן קטנה" וגם "החיה" מהווים שילטון חילול-הקודש (ההתגלות, י"ג, 6), הרודף את מאמיני ישוע (ההתגלות, י"ג, 7) שיצא מרומא הפגנית (ההתגלות, י"ג, 2), כדי לשלוט 1,260 שנה. ואחרי זה אמורה שליטתה להיות כ"טבוח למות" (ההתגלות, י"ג, 3, 10; ס" 8 בעמוד 3).

אך "מכת המוות" הזאת אמורה היתה להרפא בחזרה (ההתגלות, י"ג, 3). זה קרא למעשה בעת ההס"בר בשנת 1870 שתורת אלהים היא נכונה בהחלט וגם בשנת 1929 בעת חתימת-הסכמים לוטרניים. ותיקן קיבלה אז את שיטחה בריבונותה, תמיכה כס"פית גדולה וכל הזכויות הדיפלומטיות המגיעות למדינה ריבונית. מאז שתודות לדיפלומטיה בינ"לאומית ועוצמה כספית, גדלה ותיקן בחזרה בשליטונה והשפעתה. מכת המוות נירפאה. לפני שנעבור ל"החיה" ו"תיאורה" עלינו לטפל בעוד "חיה-שילטון" בהתגלות, י"ג.

חיה אחרת

הנביא "ראה חיה אחת עולה מן הארץ. היא היתה שתי קרניים דומות לקרני שה" (ההתגלות, י"ג, 11).

בעת שהחיות הקדומות עלו "מן הים", המסמלת את "עמים והמונים הם, ואמות ולשונות" (ההתגלות, י"ז, 15), החיה הזאת "עולה מן הארץ". במקום הפלת שילטונו של מישהו ועליה לשילטון במקומו כובשת האומה את השטח הבלתי-מיושב עד כה ומתפתחת בהדרגה ובשלום. כמובן שהיא לא יכלה לעלות מבין העמים החיים בצפיפות גדולה

צרה המשוח) הוא לא אחר אלא האפיפיור. הוא בעל תואר רשמי "VICARIUS FILII DEI" ופירושו Our Sunday Visitor, הוא "נציב בן־אלהים" (18.04.1915). בשפה הלטינית אותיות מסוימות הן גם ספרות. אם במקום אותיות לשים ספרות מתאימות, נקבל אחרי החיבור מספר 666 שהוא מספרו של צרה־משיח.

בזמן שקבוצה אחת של אנשים כן תקבל את התורה ותשתחוה לצלם לחיה, קבוצה אחרת תפגין ככתוב ב"קנה סבלנותם של הקדושים השומרים את מצוות אלהים ואמונת ישוע" (ההתגלות, י"ד, 12). ז"א שהבדל בין מאמיני ישוע ומאמיני כזב נמצא במישרין בשמירת מצוות אלהים. תו לחיה, ז"א קדושת יוס־ראשון מתיצב בת מול חותם אלהים: "זכור את יום השבת לקדשו". הרי האפיפיורות רואה בזה את אות סמכותה שקדושת השבת הועברה על־ידיה ליוס־ראשון בשנת 364 לספירה (The Convert's Catechism, P. Geiermann). מי מודע בשמירת העשרת הדיברות שאפיפיורות שינתה אותן, הוא נותן כבוד למערכת האנטי־כריסטית ומעמיד בזה את עצמו נגד אלהים. בכל זאת, נוצרים רבים בכל הכנסיות שומרים את קדושת יוס־ראשון כי הם מאמינים שבהם הם זוכרים את יום השבת לקדשו לפי דיברת ד'; אלהים מתעלם מעיתות הבערות כי הוא לוקח בחשבון שהדמנים הם זמנים של חוסר־ידיעה. (מעשי השליחים, י"ז, 30). אולם אם קדושת יוס־ראשון תיחוקק בסדר העולמי החדש והעולם ייטול לגבי שמירת קדושת השבת האמיתית, אזי כל אלה שמודעים בחילול־השם יקבלו תו לחיה ולא יוכלו עוד לצפות לחסדו אלהים כי יעמדו למוות ניצחי (ההתגלות, י"ד, 9-11). השליטה המלאה על האנושות כולה בתחום הדתי והמדיני־כלכלי, המתוכננת על־ידי מועצת הכנסיות העולמית בז'נבה בשיתוף־הפעולה עם הממשלות המובילות באו"ם בניו־יורק. מטרת הסדר העולמי החדש היא השגת דת כלל־עולמי אי־תנכי לכולם ולהקים את ה"ממשלה העולמית". האקומנה, ביקורים רבים של האפיפיור לנציגי כל מיני ממשלות וגם שאיפה מרחיקת לכת לגלובליזציה מוכחים את התוכנית.

לעשות צלם לחיה (לאפיפיורות), שילטונות הדת היו אמורים לשלוט על שילטונות המדינה עד כדי כך שהיה אפשר לצלם להשגת כוונותיהם. העזיבה הרוחנית שהכריחה את הכנסייה הקדומה לחפש את התמיכה של המדינה, הסלילה את הדרך לאפיפיורות. שאלו אמרו: "שִׁכְן לֹא יִגִיעַ (יום ישוע) אִם לֹא תִהְיֶה בְּרֵאשׁוֹנָה הַעֲזִיבָה וַיִּתְּגַלֶּה אִישׁ הַקָּשָׁע, בֶּן הָאֲבֵדוֹן" (אל התסלוניקים ב', ב', 3-4). ז"א שהעזיבה בפרהסיה בכנסייה פרוטסטנטית תסלול עכשיו את הדרך לעשות צלם לחיה, כי בעשור האחרון התגברו מאמצים אקו־מנסטיים של הכנסיות הפרוטסטנטיות "להשיג בכל מחיר שהוא את האחדות" על חשבון של האמת התיכחיד. באוקטובר 1999 הכריזה ברית הלו־תרנית העולמית באמצעות החתימה על "ההחלטה המשותפת" עם הוותיקן שהפרופרמציה היא פ־תוקפה. מכאן יוצא שהאקומנה - היא לא דבר אחר, אלא העזיבה הרוחנית הגדולה, לפי הנבוא של שאלו.

כשהכנסיות הראשיות בארצות הברית ייתאחדו על בסיס נקודות משותפות של עיקרי האמונה וילחצו על המדינה כדי לכפות עליה את החלטותיה ותמיכת מוסדותיה, אזי אמריקה הפרוטסטנטית תעשה "צלם" של ההיררכייה הרומית הדתית השולטת. כתוצאה מזה יהיה שימוש בעונש אזרחי לכופרים. ז"א שצלם לחיה הוא צורת הפרוטסטנטיזם העזוב אשר בעזרת המדינה תממש את האינטרסים שלה.

קרינה שה מסמלות נערות, בתולים ורכות ומתארות בדיקנות את "האופי" של ארצות הברית בשחר תולדותיה. דמוקרטיה וחופש הדת ("שתי קרניים") הפכו לתקנות היסוד של האומה. מאמיני ישוע באירופה שהאפיפיורות רדפה אותם רצו בהמונים לעולם חדש - לאמריקה. זאת היא היתה תחילת הלידה של ארצות הברית. אך החיה (ארצות הברית) בעלת שתי קרניים דומות לקרני שה "דִּבְרָה כְּתָנִין". "את סמכות החיה הראשונה היא מוציאה אל הפועל לפניה" (האפיפיור רות), ומאלצת את הארץ ויושביה להשתחוות לחיה הראשונה אשר מכת המות שלה נרפאה, באמרה ליושבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת קרב וחייתה" (ההתגלות, י"ג, 11-14). קרני שה וקול תנין מצביעים לניגוד דרסטי בין הכרזות ומעשים בפועל של האומה. החלטות של שילטונות מחוקקות שלה הן "קול" האומה. בעזרתן היא מפילה את העיקרונות של חירות ושלוה המונחים ביסוד של מדיניותה. הבשורה שהיא דיברה "כְּתָנִין" ו"את סמכות החיה הראשונה היא מוציאה אל הפועל לפניה", מנבאה את התפתחות רוח של חוסר־סובלנות ורדיפה. (ההתגלות, י"ג, י"ז), שהחיה הראשונה (האפיפיורות) גילתה. העובדה שהחיה בעלת שתי קרניים "מאלצת את הארץ ויושביה להשתחוות לחיה הראשונה" מסבירה לנו שהאומה הזאת (ארצות הברית) תנצל את כל כוחה לאלץ את כולם לכפיפה כדי להבטיח כבוד לאפיפיורות. היום אנו רואים ממש שארצות הברית וותיקן משתפים פעולה ביניהם ומשפיעים על כל העולם.

החיה בעלת שתי קרניים (ארצות הברית) בעלת שתי קרניים דומות לקרני שה "דִּבְרָה כְּתָנִין". "את סמכות החיה הראשונה היא מוציאה אל הפועל לפניה" (האפיפיור רות), ומאלצת את הארץ ויושביה להשתחוות לחיה הראשונה אשר מכת המות שלה נרפאה, באמרה ליושבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת קרב וחייתה" (ההתגלות, י"ג, 11-14). קרני שה וקול תנין מצביעים לניגוד דרסטי בין הכרזות ומעשים בפועל של האומה. החלטות של שילטונות מחוקקות שלה הן "קול" האומה. בעזרתן היא מפילה את העיקרונות של חירות ושלוה המונחים ביסוד של מדיניותה. הבשורה שהיא דיברה "כְּתָנִין" ו"את סמכות החיה הראשונה היא מוציאה אל הפועל לפניה", מנבאה את התפתחות רוח של חוסר־סובלנות ורדיפה. (ההתגלות, י"ג, י"ז), שהחיה הראשונה (האפיפיורות) גילתה. העובדה שהחיה בעלת שתי קרניים "מאלצת את הארץ ויושביה להשתחוות לחיה הראשונה" מסבירה לנו שהאומה הזאת (ארצות הברית) תנצל את כל כוחה לאלץ את כולם לכפיפה כדי להבטיח כבוד לאפיפיורות. היום אנו רואים ממש שארצות הברית וותיקן משתפים פעולה ביניהם ומשפיעים על כל העולם.

תו לחיה

החיה בעלת שתי קרניים (ארצות הברית) גורמת לכך "שהכל, הקטנים והגדולים, העשירים והעניים, החפשיים והעבדים, ישימו להם תו על יד ימינם או על מצחם, כדי שלא יוכל איש לקנות או למכור - אלא מי שיש לו התו, שם החיה או מספר שמה" (ההתגלות, י"ג, 16-17). בְּזֹאת הַחֲכֵמָה מִי שִׁבְיָה לּוֹ, יִחְשַׁב נָא אֶת מִסְפֵּר הַחֲיָה (האפיפיורות), כִּי מִסְפֵּר אֲדָם הוּא וּמִסְפֵּרוֹ שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ" (ההתגלות, י"ג, 18).

האדם העומד בראשה של ההיררכייה האפיפיורית

תחליטו כעת

עד ביאת ישוע המשיח יתרבו אירועים וקטסטרופות. העולם החוטא יילך לאבוד, אולם אלהים רוצה שיכל בני אדם יישעו ויגיעו להכרת האמת, "כי כה אהב אלהים את העולם עד כי נתן את בנו יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא ינחל חיי עולם" (הראשונה אל טימותיאוס, 4; יוחנן, 16). בתמורה לעולם הזה חסרת־יקווה מבטיח אלהים למאמינים בו עתיד טוב ויפה: "וימחה כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד, גם איכל וזַעֲקָה וְכָאֵב לֹא יִהְיֶה עוֹד, כִּי הָרֵאשׁוֹנוֹת עֲבָרוּ", "הַבְּנֵי עוֹשֵׂה הַכֹּל חֲדָשׁ" (ההתגלות, כ"א, 4-5). הדברים אלה מעבירים לא רק את מסר התיקווה לעתיד, אלא הם גם נותנים כאן לנשמה שלום וביטחון. עכשיו מתבצע עת המישפט בשמיים. במועד הקרוב, ואף אחד אינו יודע מהו המועד הקרוב של מישפּתֶךָ. כי הנה הוא הזמן המתאים לקחת ללב את הזהרת התיכחיד: "הַיּוֹם אִם־בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ אֶל־תְּקוּוֹתֵי לִבְבְּכֶם כְּמִרְיָבָה" (אל העברים, ג', 7-8). גורלם של כולם, לחיים או למוות, יוחלט כשישתיים הדין. זמן החסד יסתיים לקראת ביאת ישוע. ישוע מת בצליבה בג'ולג'תא גם עבור חטאיכם כדי לפתוח לכם דרך לעתיד חדש וטוב. היום אתם עוד יכולים לבוא בתפילה לישוע, להכיר בחטאיכם ולהתחיל את החיים החדשים בהרמוניה עם תורתו. אז יהיה ישוע המשיח גם מליצכם לפני האב!

COUPON

אם ברצונכם לדעת יותר על הנבואות המדהימות המתגשמות של דברי אלהים, על ביאת ישוע המשיח ואיך אתם תוכלו להתכונן, תכתבו אלינו.

אם ברצונכם להזמין ספר "הדרך אל המשיח" נא לפנות לכתובתנו: ar.reuven@gmail.com rjosefr@gmail.com

אנו מאחלים לכם ברכות שפע מאלהים!